

BENELUX - GERECHTSHOF

REGENTSCHAPSSTRAAT 39
1000 BRUSSEL
TEL. 519.38.61

—
GRIFFIE

CD/SM

COUR DE JUSTICE BENELUX

39, RUE DE LA RÉGENCE
1000 BRUXELLES
TÉL. 519.38.61

—
GREFFE

Vertaling van stuk
A 93/5/6

**Zaak A 93/5, Assurance Liégeoise / Josiane ADAM en
Landsbond der Christelijke Mutualiteiten**

**Conclusie van de heer B. Janssens de Bisthoven,
Eerste Advocaat-Generaal**

1. Op 22 november 1980 deed zich een aanrijding voor tussen het motorrijtuig dat toebehoorde aan Eric Delentrée die bij de naamloze vennootschap "Assurance Liégeoise" was verzekerd en het voertuig dat toebehoorde aan ene Georges Guiot die bij de naamloze vennootschap "Assurances générales de France" (afgekort A.G.F.) was verzekerd. Eric Delentrée en zijn broer Georges Delentrée waren de enige inzittenden van het eerste motorrijtuig. Bij die aanrijding werden zij zwaar gewond. Georges Delentrée overleed op 29 maart 1985 aan de gevolgen van zijn verwondingen.

Het strafonderzoek werd geseponeerd nu niet kon worden uitgemaakt wie van beide broers Delentrée het motorrijtuig op het ogenblik van het ongeval bestuurde.

2. Bij zijn leven daagde Georges Delentrée samen met zijn echtgenote Josiane Adam de naamloze vennootschap "Assurance Liégeoise", Eric Delentrée en de naamloze vennootschap "A.G.F." tot vergoeding van de door het ongeval veroorzaakte schade voor de Rechtbank van Eerste Aanleg. De Landsbond der Christelijke Mutualiteiten kwam als gesubrogeerde in de rechten van zijn aangeslotene Georges Delentrée vrijwillig tussen in het geding. Niet betwist werd dat het ongeval aan een fout van de bestuurder van het voertuig Delentrée toe te schrijven was.

3. Bij arrest van 18 november 1991 wees het Hof van Beroep te Luik de vordering tegen de naamloze vennootschap "A.G.F." af op grond dat geen enkele schuld ten laste van de bestuurder G. Guiot werd aangetoond, alsmede de vordering tegen Eric Delentrée nu door eisers (Josiane Adam en de Landsbond der Christelijke Mutualiteiten) niet werd aangetoond dat betrokkene het schadetoebrengeende motorrijtuig bestuurde.

4. Het Hof van Beroep verklaarde echter de tegen de naamloze vennootschap "Assurance Liégeoise" gerichte vordering in beginsel gegrond op grond dat "de opeenvolgende teksten (van de artikelen 3, tweede lid, en 4, § 1, van de wet van 1 juli 1956) noodzakelijk impliceren - willen zij niet zinledig zijn - dat artikel 3 betrekking heeft op volstrekt alle vervoerde personen, met inbegrip van de bestuurder, terwijl volgens artikel 4

afwijkingen mogelijk zijn, onder meer voor de bestuurder ; dat niet wordt betwist dat Georges Delentrée in het verongelukte voertuig werd vervoerd en aan de gevolgen van zijn verwondingen is overleden ; dat (verweerders) dus herstel van hun schade mogen vorderen, tenzij (eiseres) bewijst dat Georges Delentrée een vervoerde persoon was die onder de uitzonderingen van artikel 4 viel ; dat bovendien, ook al kon niet worden uitgemaakt wie het motorrijtuig bestuurde, niet kan worden betwist dat dit door (eiseres) verzekerde voertuig door een van beide broers werd bestuurd".

5. Nadat de naamloze vennootschap "Assurance Liégeoise" een cassatieberoep had ingesteld, waarin middelen zijn aangevoerd met name tegen de uitlegging door het Hof van Beroep te Luik van de artikelen 3, tweede lid, en 4, § 1, van de wet van 1 juli 1956, welke overeenkomen met de artikelen 3, § 2, en 4, § 1, 1, van de Gemeenschappelijke Bepalingen behorende bij de Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, stelde het Hof van Cassatie zijn uitspraak uit en verzocht het Benelux-Gerechtshof de volgende vragen van uitleg te beantwoorden :

"1. behoort, in de zin van artikel 3, § 2, van de Gemeenschappelijke Bepalingen, de bestuurder van het motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt tot de "personen, die onder welke titel ook worden vervoerd" wier schade de verzekering moet dekken ?

2. zo ja, indien, overeenkomstig artikel 4, § 1, 1, van de Gemeenschappelijke Bepalingen, de bestuurder van het motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt, door de overeenkomst van het recht op een uitkering is uitgesloten,

a) moet dan de verzekeraar van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid bewijzen dat de vervoerde persoon voor wie van die verzekeraar schadvergoeding wordt gevorderd, die bestuurder is ?

b) indien niet kan worden uitgemaakt wie het motorrijtuig bestuurde op het ogenblik van het ongeval, moeten dan alle personen die zich in het motorrijtuig bevonden, worden beschouwd als "personen, die onder welke titel

ook worden vervoerd" in de zin van voormeld artikel 3, § 2, wier verzekeraar van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid de schade moet dekken ?"

6. Artikel 3 van de Gemeenschappelijke Bepalingen luidt als volgt :

"§ 1. De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid dekken van de eigenaar, van ieder houder, van iedere bestuurder van het verzekerde motorrijtuig en van iedere vervoerde persoon, zulks met uitzondering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van hen die zich door diefstal of geweldpleging de macht over het motorrijtuig hebben verschafte en van hen die, dit wetende, een dergelijk motorrijtuig zonder geldige reden gebruiken.

§ 2. De verzekering moet de schade omvatten, welke aan personen en aan goederen wordt toegebracht door in België, in Luxemburg en in Nederland voorgevallen feiten. Zij moet mede de schade omvatten, toegebracht aan personen, die onder welke titel ook, worden vervoerd door het motorrijtuig, dat de schade veroorzaakt ; de goederen door dat motorrijtuig vervoerd, kunnen van de verzekering worden uitgesloten.

§ 3. De verzekering moet de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het motorrijtuig veroorzaakte schade dekken zoals die aansprakelijkheid voortvloeit uit de toepasselijke wet".

Blijkens artikel 4 :

" §1. (Kunnen) van het recht op een uitkering (...) worden uitgesloten :

1. de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt, alsmede de verzekeringnemer en zij wier burgerrechtelijke aansprakelijkheid door de polis is gedekt ;

2. de echtgenoot van de personen bedoeld in vorig nummer, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden".

7. De bepalingen waarvan de uitlegging door het Hof van Cassatie wordt gevraagd, kunnen niet op zichzelf worden beschouwd. Bij de bestudering ervan dient rekening te worden gehouden met de opzet van de Overeenkomst en de Gemeenschappelijke Bepalingen, met de wijze waarop de uit te leggen bepalingen zijn ingebed in de regeling van de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en met de betrekkingen tussen die bepalingen en de overige bepalingen van de wet.

8. De Benelux-Overeenkomst betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en de daarbij behorende Gemeenschappelijke Bepalingen "gaan uit van en hebben uitsluitend betrekking op een verzekering waarvan het onderwerp is de burgerrechtelijke aansprakelijkheid waartoe een bepaald motorrijtuig aanleiding kan geven". In die rechtsoverweging die aan de motivering van het arrest van uw Hof van 17 maart 1986 is ontleend, is behoudens het daarin uitdrukkelijk bedoelde geval op uitputtende wijze het door de Overeenkomst en de Gemeenschappelijke Bepalingen bestreken gebied bepaald (1).

9. De Overeenkomst en de Gemeenschappelijke Bepalingen hebben betrekking op :

- een verzekering,
- een aansprakelijkheidsverzekering,
- een verzekering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid,
- inzake de burgerrechtelijke aansprakelijkheid die uit het gebruik van een motorrijtuig ontstaat,
- uit het gebruik van een bepaald motorrijtuig.

Laten we wat nader op die diverse onderdelen ingaan.

Een verzekering : De Overeenkomst slaat zowel op de handeling zelf als op de overeenkomst die de juridische vertaling ervan is. Zonder dat het nodig is de verzekeringsovereenkomst te omschrijven, weze vermeld dat bij die overeenkomst twee personen zijn betrokken : de verzekeraar die zich tot

(1) Zaak A 84/4, Openbaar Ministerie en Meeuws / Lloyd Wigham, jur., deel 7, p. 7, nrs. 20 en 21.

een bepaalde schadeloosstelling verbindt bij verwezenlijking van de overwogen eventualiteit en de verzekerde die een premie betaalt om zich daartegen in te dekken.

Een aansprakelijkheidsverzekering, d.w.z. een overeenkomst waarbij de verzekeraar de verzekerde vrijwaart voor de schade welke voortvloeit uit op aansprakelijkheid berustende vorderingen die door derden tegen hem worden ingesteld.

Een verzekering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid : volgens de door De Page gegeven omschrijving is de burgerrechtelijke aansprakelijkheid "celle qui existe lorsque la loi oblige de réparer le dommage causé à autrui en dehors de toute relation contractuelle préexistante entre l'auteur du dommage et la victime" (2). Bij de door de verzekering gedekte burgerrechtelijke aansprakelijkheid wordt in de wetgevingen van de Beneluxlanden uitgegaan van een schuld van de verzekerde, een door een derde geleden schade en een oorzakelijk verband tussen de schuld en de schade.

Ten slotte laatste onderdeel : een verzekering inzake de burgerrechtelijke aansprakelijkheid die uit het gebruik van een bepaald motorrijtuig op de in artikel 2 van de Gemeenschappelijke Bepalingen bedoelde plaatsen ontstaat.

10. In zijn arrest van 16 april 1992 stelt het Benelux-Gerechtshof : "dat uit de toelichting op artikel 1 van de Gemeenschappelijke Bepalingen blijkt dat er grond is voor toepassing van die bepalingen indien de schade door een motorrijtuig is veroorzaakt, ter zake waarvan de burgerrechtelijke aansprakelijkheid van de verzekerde bestaat, zoals die aansprakelijkheid voortvloeit uit de toepasselijke wet". In artikel 3, § 3, van de Gemeenschappelijke Bepalingen is bepaald dat de verzekering de burgerrechtelijke aansprakelijkheid voor de door het motorrijtuig veroorzaakte schade moet dekken zoals die aansprakelijkheid voortvloeit uit de toepasselijke wet, wat volgens hetzelfde arrest en blijkens de toelichting op die bepaling betekent: "het nationale recht dat ingevolge de regels van internationaal privaatrecht van het forum toepasselijk is op de aansprakelijkheid voor de schadelijke gevolgen van een door een motorrijtuig veroorzaakt ongeval" (3).

(2) De Page, *Traité élémentaire de droit civil belge*, deel II, 2e uitg., nr. 905, p. 866.

(3) Zaak A 90/2, Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn Elsene / Porré en Groep Josi, *Jurisprudentie*, deel 13, p. 53, nrs. 12 en 13.

11. De verzekering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid is erop gericht de aansprakelijkheid van de verzekerde jegens derden te dekken. Dit houdt in dat de verzekeraar en de verzekerde, hoewel zij de enige partijen bij de overeenkomst zijn, ter zake verplichtingen jegens personen hebben, die geen deel aan die overeenkomst hebben en krachtens de wet in hun hoedanigheid van benadeelden recht op de in de overeenkomst bepaalde uitkering hebben.

12. Al stellen de Overeenkomst en de Gemeenschappelijke Bepalingen een verzekering inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid verplicht, al komen deze deels in de plaats van de wil van de partijen, bepalen deze de omvang van de overeenkomst, bevoordelen deze de benadeelde en regelen deze op dwingende wijze de betrekkingen tussen verzekeraar en verzekerde en tussen verzekeraar en benadeelden, dit neemt niet weg dat deze noch de beginselen en fundamentele regels van de verzekering noch die van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, zoals deze uit de toepasselijke wetten voortvloeien, wijzigen.

Bij elke uitlegging van de Gemeenschappelijke Bepalingen dient met die situatie rekening te worden gehouden.

13. Uit het vorenstaande blijkt dat ter zake van de WAM-verzekering de dekking slechts door de verzekeraar verschuldigd is, voor zover de verzekerde - in de regel de gebruiker van het motorrijtuig - burgerrechtelijk aansprakelijk is. Daaruit volgt tevens dat de benadeelde enkel de bescherming van de Overeenkomst kan genieten, voor zover hij rechten op vergoeding van een schade overeenkomstig de regels inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid geldend kan maken (4).

14. Artikel 3, § 1, van de Gemeenschappelijke Bepalingen.

In paragraaf 1 van artikel 3 van de Gemeenschappelijke Bepalingen wordt een nauwkeurige omschrijving gegeven van de personen wier aansprakelijkheid door de verzekeringsovereenkomst moet worden gedekt. Tot die personen behoren

(4) Concl. in de zaak A 90/2, O.C.M.W. Elsene / Porré en Groep Josi, arrest van 16 april 1992, deel 13, p. 65, nr. 34.

de bestuurder van het motorrijtuig en de vervoerde persoon.

Zowel de bestuurder - doorgaans - als de vervoerde persoon - bij wijze van uitzondering - kunnen mitsdien een "verzekerde" in de zin van artikel 1 van de Gemeenschappelijke Bepalingen zijn, d.w.z. iemand wiens aansprakelijkheid overeenkomstig de wet is gedekt.

15. In de toelichting op artikel 3 van de Gemeenschappelijke Bepalingen is onderstreept dat de overeenkomst van iedere vervoerde persoon de aansprakelijkheid moet dekken, die mocht ontstaan ter gelegenheid van het gebruik van het voertuig. Er wordt geen voorbeeld gegeven. Het meest voorkomende geval is dat van de vervoerde persoon die bij het openen van het portier van het voertuig waarin hij plaats heeft genomen, schade aan een derde toebrengt.

Die situatie komt overigens uitdrukkelijk ter sprake in de ontstaansgeschiedenis van de Belgische wet van 21 november 1989 waarin artikel 3 van de wet van 1 juli 1956 gewijzigd is weergegeven om dit geheel in overeenstemming met artikel 3 van de Gemeenschappelijke Bepalingen te brengen (5).

16. Hoewel de "bestuurder" en de "vervoerde persoon" de hoedanigheid van verzekerde kunnen hebben, zijn het verschillende personen. Niemand kan én in de hoedanigheid van bestuurder én in de hoedanigheid van vervoerde persoon verzekerd zijn. Die hoedanigheden zijn niet te verenigen.

De woorden "bestuurder" en "vervoerde persoon" hebben noch in de gangbare taal noch juridisch gezien dezelfde betekenis.

17. Het begrip bestuurder dat onder meer in de wet van 1 juli 1956 is opgenomen, is door het Hof van Cassatie omschreven. Met het woord "bestuurder"

(5) Wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen. De wet van 1 juli 1956 is bij die wet, die op 6 mei 1991 in werking is getreden, opgeheven.

wordt diegene aangeduid, die het voertuig werkelijk en zelfstandig bestuurt (6).

De bestuurder is hij die het voertuig bestuurt, die in werkelijkheid verantwoordelijk voor het sturen is (7).

In een op 23 oktober 1973 gewezen arrest van het Hof van Cassatie wordt een ruimere omschrijving van het woord "bestuurder" gegeven. De bestuurder is niet enkel hij die enige handeling verricht om een voortbewegend voertuig de gewenste richting te doen volgen en daartoe het stuurwiel hanteert maar tevens al wie een voertuig in beweging brengt, al was het door een verkeerd gebruik en zelfs ongewild (8).

De vervoerde persoon bestuurt het voertuig niet. Volgens het Hof van Cassatie zou hij bij uitbreiding slechts als bestuurder in de zin van de wet van 1 juli 1956 kunnen worden aangemerkt, wanneer hij zelf het voertuig - zij het bij vergissing - in beweging zet.

18. Artikel 3, § 2, van de Gemeenschappelijke Bepalingen.

In artikel 3, § 2 wordt nader bepaald welke schade moet worden vergoed, namelijk iedere aan personen en goederen toegebrachte schade.

Wanneer sprake van aan personen toegebrachte schade is, ligt het voor de hand - en dit vloeit uit de aard van de verzekeringsovereenkomst inzake burgerrechtelijke aansprakelijkheid voort - dat de voor de schade aansprakelijke verzekerde zijn verzekeraar niet tot vergoeding van zijn eigen schade kan aanspreken. Hij kan niet én verzekerde én voor een uitkering in aanmerking komende derde zijn.

19. In artikel 3, § 2 is gepreciseerd dat de verzekering mede de schade moet omvatten, toegebracht aan personen die onder welke titel ook worden vervoerd. Die verduidelijking van de algemene regel dat de verzekering de aan

(6) Cass., 28 april 1970, Arr. Cass. 1970, II, p. 796.

(7) Cass., 4 juni 1973, Arr. Cass. 1973, p. 961.

(8) Cass., 23 oktober 1973, Arr. Cass. 1974, p. 221, en noot J.L. Fagnart, R.G.A.R. 1974, 9330.

personen toegebrachte schade moet omvatten, werd door de auteurs van de Overeenkomst noodzakelijk geacht aangezien in de rechtspraak onzekerheid heerste over de aard van de rechtsbetrekkingen die tot stand komen door vervoer om niet. Die verduidelijking heeft geen andere strekking (9).

20. Kan de bestuurder voor een uitkering in aanmerking komen ? Beslist niet wanneer hij - zoals in de meeste gevallen - voor de schade verantwoordelijk is, wanneer hij burgerrechtelijk aansprakelijk is en die aansprakelijkheid aanleiding geeft tot dekking van de verzekering. Evenmin als "vervoerde persoon" nu die hoedanigheid onverenigbaar met die van bestuurder is.

Het is evenwel niet uitgesloten dat de bestuurder het slachtoffer van het ongeval is en als benadeelde kan worden beschouwd. Dit kan met name het geval zijn wanneer het ongeval niet aan een fout van de bestuurder van het motorrijtuig toe te schrijven is, doch aan een fout van de eigenaar van het voertuig wanneer dit bijvoorbeeld een gebrek vertoont ; ook wanneer het ongeval aan een fout van een inzittende van het voertuig toe te schrijven is, gesteld dat deze - al dan niet opzettelijk - een fout zou hebben begaan, waardoor het ongeval zou zijn veroorzaakt, waarvoor de bestuurder, het slachtoffer, niet aansprakelijk kan worden gesteld (10).

21. Artikel 4, § 1, van de Gemeenschappelijke Bepalingen.

Artikel 4 van de Gemeenschappelijke Bepalingen bevat een limitatieve opsomming van de risico's die kunnen worden uitgesloten. De eerste paragraaf heeft betrekking op de personen die van de verzekering kunnen worden uitgesloten.

In het licht van het vorenoverwogene is die bepaling niet irrelevant, zelfs in zoverre deze op de bestuurder betrekking heeft, zulks in tegenstelling tot hetgeen door het Hof van Beroep te Luik naar voren wordt

- (9) Gemeenschappelijke Toelichting bij de Benelux-Overeenkomst - Toelichting bij de Gemeenschappelijke Bepalingen behorende bij de Overeenkomst, artikel 3.
- (10) In dit verband is het niet van belang ontbloeit te constateren dat in het modelverzekeringscontract in het algemeen is bepaald dat de uitsluiting van het recht op een uitkering niet toepasselijk is op de bestuurder die niet tevens de verzekeringnemer is, wanneer de vordering gesteund is op aansprakelijkheid wegens een gebrek van het motorrijtuig.

gebracht. Artikel 4 slaat immers niet op de voor het ongeval of de schade aansprakelijke bestuurder, doch op de bestuurder van het motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt.

22. De bestuurder, de verzekeringnemer, de eigenaar van het motorrijtuig, kortom al diegenen wier aansprakelijkheid door de verzekeringsovereenkomst moet zijn gedekt, zouden wettelijk aanspraak op een uitkering kunnen maken, voor zover zij zelf niet voor de schade aansprakelijk zijn krachtens de regels van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid.

Dezen worden door artikel 4 van het recht op een uitkering uitgesloten om bijzondere redenen welke nader zijn verklaard in de commentaar bij de artikelen van de Gemeenschappelijke Bepalingen behorende bij het Verdrag betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, ondertekend te Brussel op 7 januari 1955, welke commentaar als een element tot uitlegging van de Gemeenschappelijke Bepalingen kan worden beschouwd (11).

23. In genoemde commentaar bij artikel 3 is het volgende gepreciseerd :
"het ontwerp gebruikt niet de uitdrukking 'derde', over de betekenis waarvan onzekerheid kan rijzen. De Commissie heeft er de voorkeur aan gegeven in § 1 van artikel 4 uitdrukkelijk aan te geven, wie de personen zijn die van de verzekering kunnen worden uitgesloten".

In dezelfde commentaar, ditmaal bij artikel 4, § 1, staat het volgende :
"De eerste twee bepalingen van deze paragraaf vinden hun grond in het streven om samenspanning tussen de benadeelde en de verzekerde te voorkomen : zij openen voor de verzekeraar de mogelijkheid om zich door een beding in de overeenkomst te wapenen tegen bedrog hierin bestaande, dat men schade uit een andere oorzaak laat doorgaan als schade veroorzaakt door een motorrijtuig".

(11) Zie de conclusie van Advocaat-Generaal F. Dumon vóór het arrest van 16 april 1980 in de zaak A 79/1, Groep Josi / General Accident, Fire and Life Insurance, jur. deel 2, p. 17 en noot 13.

24. Door het totstandbrengen van een uitsluitingsregeling hoefden de stellers van de Overeenkomst niet te preciseren dat de voor het ongeval aansprakelijke verzekerde krachtens de aard zelf van de verzekeringsovereenkomst geen aanspraak op een uitkering kon maken. Dit sprak vanzelf. De uitsluiting betreft enkel diegenen die op grond van artikel 3 in hun hoedanigheid van benadeelde aanspraak op de verzekering kunnen maken.

25. De Belgische wetgever heeft de betekenis en de draagwijdte van artikel 4 van de Gemeenschappelijke Bepalingen niet anders begrepen.

Artikel 4, § 1, van vorengenoemde Belgische wet van 21 november 1989, dat restrictiever dan artikel 4, § 1, van de Gemeenschappelijke Bepalingen is, schaft iedere mogelijkheid af personen van het voordeel van de vergoeding uit te sluiten om reden van hun hoedanigheid van verzekerde, wanneer dezen lichamelijk letsel hebben opgelopen. In de parlementaire voorbereiding van genoemde wet staat het volgende : "Het ontwerp beperkt in ruime mate de draagwijdte van de uitzonderingen die voorkomen in de wet van 1956, door die te beperken tot andere dan lichamelijke schade, tenzij voor de aansprakelijke verzekerde die altijd van de vergoeding is uitgesloten (...) Aldus blijkt duidelijk dat de hoedanigheid van verzekerde of van lid van zijn familie, zoals overigens in het verleden, niet meer voldoende is om van het voordeel van de vergoeding te worden uitgesloten wanneer de fout toerekenbaar is aan een andere 'verzekerde'" (12).

In de memorie van toelichting op dezelfde wet wordt het wegvallen van de in paragraaf 1 van artikel 4 van de wet van 1 juli 1956 opgenomen uitdrukking "zij wier burgerrechtelijke aansprakelijkheid door de polis is gedekt" verklaard door de overweging "dat de wet niet de personen kan omvatten die men niet wil bedoelen en dat de passagier vanzelfsprekend niet mag worden begrepen onder de uitgesloten personen, alleen omdat zijn burgerrechtelijke aansprakelijkheid door de polis is gedekt" (13).

(12) Senaat, zitting 1988-1989, Verslag, nr. 696-2, p. 34 (onderlijning toegevoegd).

(13) Kamer van Volksvertegenwoordigers, zitting 1963-64, Memorie van Toelichting, nr. 851/1, p 7.

26. Die overwegingen sluiten aan bij het vorenstaande, namelijk dat de voor het ongeval aansprakelijke verzekerde de hoedanigheid van verzekerde en die van rechthebbende op een uitkering of benadeelde, d.w.z. hij die over een eigen recht en een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar beschikt, niet kan cumuleren.

27. Als de redenering van het Hof van Beroep te Luik wordt gevolgd, zou de bestuurder van een motorrijtuig - van wie niet uitgesloten is dat hij voor het ongeval aansprakelijk is - door het enkele feit dat hij een inzittende van dat motorrijtuig is, moeten worden beschouwd als "vervoerde persoon" die recht op een uitkering heeft, dus als benadeelde, zonder de aansprakelijkheid van een "verzekerde" en mitsdien de op de verzekeraar rustende uitkeringsverplichting te moeten vaststellen. Een zodanige redenering komt duidelijk voort uit een miskennis van de aard van de burgerrechtelijke aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen en een onjuiste interpretatie van de hierboven onderzochte Gemeenschappelijke Bepalingen.

28. Tot besluit dient de door het Hof van Cassatie gestelde eerste vraag aldus te worden beantwoord dat de bestuurder van het motorrijtuig dat de schade heeft veroorzaakt, niet mede kan worden begrepen onder de "personen, die onder welke titel ook, worden vervoerd" wier schade op grond van artikel 3, § 2, van de Gemeenschappelijke Bepalingen door de verzekering moet worden gedekt.

29. Aangezien de tweede vraag subsidiair is en wordt gesteld voor het geval dat uw Hof de eerste vraag bevestigend beantwoordt, hoeft m.i. daarop niet te worden ingegaan.

Brussel, 8 februari 1994